

(V og KF) imidlertid 3 underændringsforslag, som udvalgets flertal gik imod.

Hvad udvalgets ændringsforslag gik ud på, var i hovedsagen følgende, som også optoges i loven i dens endelige udformning:

1. Ved en tilføjelse til vareforsyningslovens § 4 bestemmes, at overførsel af varer fra friliste til bunden liste kun kan gennemføres med tilslutning af folketingets vareforsyningsudvalg.

2. I vareforsyningslovens § 10 ophæves de hidtidige bestemmelser om, at det i paragraffen omhandlede klagenævn skal gøre indstilling om klagesagerens afgørelse til ministeren, der træffer den endelige afgørelse. I stedet for indføres i paragraffen følgende nye stykker:

„*Stk. 4.* Efter at vedkommende administrative organ har udtalt sig over klagen, træffer nævnet afgørelse i sagen.

Stk. 5. Den af nævnet truffene afgørelse kan inden 8 uger, efter at afgørelsen er kommet til klagerens kundskab, af denne indbringes for domstolene under en for landsret som første instans anlagt sag. Har nævnet ændret den af vedkommende administrative organ truffene afgørelse, har dette organ en tilsvarende adgang til at indbringe nævnets afgørelse for domstolene under en mod klageren anlagt sag.

Stk. 6. Forinden nævnets afgørelse foreligger, kan sager af den i stk. 5 omhandlede art ikke indbringes for domstolene. Finder indbringelse for landsretten ikke sted inden den i stk. 5 angivne frist, er nævnets afgørelse endelig.“

3. I vareforsyningslovens § 17, stk. 1, lempes straffebestemmelserne således, at uagtsom overtrædelse af forskrifter, som er givet i loven eller i henhold til loven, fremtidig ikke skal kunne medføre hæftestraf, men kun bødestraf. Samtidig ophæves paragraffens bestemmelser om straf for eftergørelse eller forfalskning af rationeringsmærker m. v. samt bestemmelserne i stk. 3 om forældelse af strafansvar efter loven samt om, at bøderne skal tilfalde statskassen.

4. Vareforsyningsloven forlænges til *31. december 1956* i stedet for som oprindeligt foreslået til *15. december 1956*, og